

dnů zdržoval se také u Štěpána v Javornici. — O půl noci 16. prosince objevila se zlověstná zář nad vesničkou Lipovkou. Najednou vyšlehl oheň ze stodoly a obytné místnosti Jelínkovy hospody. Za chvíli stálo obé v plamenech. Zhoubný požár vykonal plně své dílo. Budovy vyhořely do základů, vyhořely veškeré zásoby sena, slámy, šatstvo, peřiny, hospodářské nářadí, secí stroj, sekací stroj atd. Přes 200.000 Kč škody utrpěl Jelínek; jen 90.000 Kč dostal uhrazeno od pojišťovny.

Četníci pátrali hned v noci a ve sněhu přišli na čerstvé stopy, vedoucí od budov k silnici, šli po stopě, až uviděli u silnice státi podezřelého člověka. Neznámý dal se na útěk, byl však dohoněn a vyslechnut, co zde dělá. Byl prý se podívat na oheň, že je ze Žamberka a spí v Solnici na Zámečku. Jelikož stopy jeho obuvi shodovaly se se stopami vedoucími od hořících budov, byl zatčen a při výslechu u starosty se doznal, že zapálil ze msty, protože ho sedlák před vánocemi propustil.

Nyní se zodpovídal Václav Merganc ze svého činu před porotou. Celkem se doznal, jen omlouval svůj čin opilostí, v níž zapálil.

Soudní znalcí dr. Batěk a dr. Ganz potvrzují, že obžalovaný je degenerován, mravně otupělý, nepříčetný však že není.

Porotě byla předložena otázka na zločin zhárství a eventuální, zda čim spáchal za střídavého pomínutí smyslů.

Porota odpověděla na první otázku 12 hlasy ano, druhou otázku 11 hlasy zamítla.

V důsledku výroku poroty odsouzen byl obžalovaný na deset let těžkého žaláře, ježto mu přitěžovalo, že již v roce 1920 byl pro zhárství na tři leta odsouzen.

★

Madla z cihelny.

Madla, dcera dělníka Antonína Melzera z Horšova Týna, v patnácti letech učinila si známost s 19letým Josefem Feierfeilem a za nějaký čas přistěhoval milence svůj skrovný raneček do bytu jejich rodičů. Žili spolu, ale neoddáni. Narodily se jim tři děti. Madla dřela, ale Feierfeil mnoho o rodinu se nestaral. Starý Melzer dostal v létě 1925 práci v cihelně ve Svobodných Dvorech. Přestěhoval se tam a Madlu s dětmi vzal s sebou. Feierfeil byl právě na chmelu na Zatecku. Když se vrátil, nutil Madlu, aby šla zase k němu do Horšova Týna. Madla, která ho měla právě dost, nechtěla. Feierfeil, který přece jen měl ji a děti rád, třeba svým hrubým způsobem, našel si práci blíže, v Chlumci n. Cidl., a každou sobotu na neděli k Madle jezdil a stále chtěl, aby se k němu vrátila, a tak když Feierfeil 1. listopadu zase přijel, zamkla před ním dveře. Přišel opět druhého dne ráno, k desáté hodině. Byl rozčilený a oči mu horečně svítily. Madla právě šla přes chodbu do komory. Feierfeil skočil po ní, chytil ji za krk a vykřiknuv: Teď je po všem! vytáhl z kapsy revolver a namířil jí na hlavu. Madla clonila se rukou, rána vyšla, z ruky vyřinula se krev. Madla utíkala. Feierfeil ještě třikrát za ní střílel. Dvakrát ji trefil do zad, jednou do levého ramene. Madla se skácela, omdlela. Myslel, že ji zabil.

Odešel do chodby a střílel se do pravého spánku...

Jarní slunko v Dlouhé ulici svítí okny do porotní síně, ale Feierfeil, který tu sedí jako obžalovaný, vidí je jen levým okem. Na pravém oku má černou pásku. Výstřelem se o ně připravil. Projektil zaryl se mu do kostí lebeční a tam vězí podnes. Na Feierfeila je smutná podívaná, co chvíli omdlévá, je lidská troska. Nepamatuje se na výstup v cihelně. Následkem těžkého zranění ztratil úplně paměť pro ony okamžiky. Madlu měl rád a rozloučení těžce nesl, neboť se mu stýskalo po dětech. Kolikrát prý za ní přijel do Svob. Dvorů, ale nebyla večer doma.

Proti němu svědčí jeho milá, matka tří dětí, Marie Mergelová, a zlým, popudlivým hlasem očerňuje svého milence. „Neměla jsem ho ráda“ — vyvrcholuje tragickou větou, po níž milenec propuká v pláč. Jediná věta odhaluje strašný poměr těchto dvou lidí — 6 let s ním bez manželství žije — tři děti s ním má — po letech řekne: neměla jsem ho ráda. „Proč jste s ním tedy žila?“ táže se v úžasu předseda soudu. „Byl zlý, hrubý, bil mne, pil, v karty hrál, vyhrožoval mně zabitím, proto jsem s ním žila“ — jako z gramofonu sype se monotonní odpověď.

I její otec, matka a mladší sestra obžalovanému pořádně „solí“.

Porota, již dány otázky na zločin pokusu vraždy a na těžké ublížení na těle, zamítla 10 hlasy vraždu, 11 hlasy přiznala těžké ublížení na těle.

Feierfeil nato odsouzen do těžkého žaláře na deset měsíců.

★

Zločin zklamaného manžela.

Rolníku V. Nucovi z Pustiny na Žambercku je 39 let a má ženu o 3 roky starší. Ale ženě tento muž, proti ní mladší, nestačil a ona navazovala poměr s 19letým čeledínem Ant. Štefkem. Dlouho měl Nuc podezření, ale nepodařilo se mu zjistiti pravdu. Až jednou si záletnou ženu vyčíhal a natrefil ji nepozorovan v sklepe s čeledínem v horoucí náladě.

Zdrcen a zlomen odešel k sousedovi Kotyzovi a pak ke svému bratrovi do Kamenice. S pláčem jim vyprávěl, co se stalo, a žádal o radu, co má dělat. Radili mu, aby vše udal četnictvu. To však bylo málo pro zklamaného muže. Šel zase domů a cestou stavil se pro sousedy Vačka a Kalouse s prosbou, aby šli s ním, že se bojí, že ho zabijí. Sousedé mu vyhověli a čekali naň před domem. Nuc došel do bytu, a když žena mu otevřela, hledal jejího milence. Nenašel ho již v bytě. Vzal svítilnu a šel na půdu, kde klidně spícího Štefka jedinou ranou z pistole zabil. Pak šel dolů, pomodlil se před obrazem matky boží, zlíbal své 4 dítky, z nichž nejstaršímu je 9 let, dole naň čekajícím sousedům řekl, co udělal, a šel do Žamberka se udat.

Před porotou vyšlo najevo, kolik vytrpěl, trápen jsa důvodnou žárlivostí. Báł se, že ho chtějí sprovoditi se světa. I najíst se báł, nevěda, zda není jídlo otráveno, když sama žena mu v hádce řekla, že ho „odpraví“.

Výpovědi svědků vylíčili, jaký byl život této rodiny. Muž dobrák — žena záletná a zlá.